

Będzie się zginać wszelkie kolano

Dobroczyzna hierarchia

Przysięgłem na siebie, z moich ust wyszła prawda, słowo niezmienne, że przede mną będzie się zginać wszelkie kolano, będzie przysięgał wszelki język – Izaj. 45:23.

W Piśmie Świętym znajduje się wiele zapewnień, ale przyrzeczenie potwierdzone Bożą przysięgą musi być z nich wszystkich najpewniejsze. Jednym z takich przypadków jest fragment zacytowany powyżej z księgi proroka Izajasza.

Kontekstem tego zapisu jest fragment dotyczący Bożej wierności względem Izraela oraz pociechy skierowanej pod adresem tego ludu. Począwszy od rozdziału 45 możemy zapoznawać się z różnorodnymi zapewnieniami przeznaczonymi dla Żydów. Kolejne rozdziały pokazują cel Bożej miłości i wierności względem Izraela, którym jest uwielbienie Jego własnego imienia.

W rozdziale 42 Bóg przedstawia czytelnikom naszego Pana jako Mesjasza, przez którego zbawiony będzie zarówno Izrael, jak i cały świat. „Oto sługa mój, którego popieram, mój wybrany, którego ukochała moja dusza. Natchnąłem go moim duchem, aby nadał narodom prawo” (Izaj. 42:1). Rozumiemy, że przekazanie prawa jest dziełem należącym do tysiącletniego królestwa Chrystusowego, w czasie którego wszyscy ludzie będą się uczyć posłuszeństwa względem woli Jehowy. Następnie, w rozdziałach 43 do 45, Bóg zachęca swój lud, Izrael, aby był jego świadkiem. Bóg, wybawiciel Izraela, pokazuje ogrom swego miłosierdzia używając perskiego króla, Cyrusa w celu wyzwolenia ich z niewoli babilońskiej. Co więcej, król ten był wykorzystany przez Boga jako narzędzie do odbudowania Jerozolimy.

Dalej kontekst zdaje się rozszerzać i swym zakresem obejmować cały świat. Wydaje się, że zapis Izaj. 45:18 stanowi punkt przełomowy, gdzie ziemia jest opisana jako wieczny dom dla człowieka. Kolejne wersety wyrażają zaproszenie do zbliżania się do Boga, co mogłoby się stosować bezpośrednio do Izraela, jednakże wezwanie z wersetu 20 skierowane do „ocalonych z narodów” oraz „wszystkich krańców ziemi” (werset 22) sugeruje, że chodzi tu o zaproszenie kierowane do wszystkich ludzi.

Werset 23, który jest naszym przewodnim tekstem, stanowi przyrzeczenie dane przez Jehowę, który jest tak potężny, że mógł przysiąc tylko na siebie samego. Nie mógł przysiąc na nikogo większego (Hebr. 6:13,16), a zatem jest to uniwersalne zapewnienie, że ostate-

cznie każde kolano się zegnije. Jest to jasne stwierdzenie ze strony Boga, że każdy człowiek kiedyś go pozna i odda mu cześć – taka jest Jego wola, wyrażona na kartach Pisma Świętego, opisującego jak i kiedy wydarzenia te będą miały miejsce.

W 4 Moj. 14:21 możemy znaleźć zapis podobnego zapewnienia: „Lecz – na moje życie – napełni się chwałą Pana cała ziemia”. Podobnie jak u Izajasza, Bóg potwierdza swe przyrzeczenie wyrażeniem „na moje życie”. Św. Paweł zapożycza to sformułowanie cytując tekst proroka Izajasza w celu wskazania na ostateczną władzę Jehowy i naszą względem niego odpowiedzialność (por. Rzym. 14:11). Apostoł Paweł objaśnia deklarację z Izaj. 45 konkludując, że nie tylko wszelkie kolano się ugnie, lecz również każdy język będzie wyznawać Pana i wielbić jego imię.

Słowa proroctwa Izajasza 45:23 zostały przez apostoła Pawła zacytowane również w liście do Filipian 2:10, lecz ich adresatem jest Jezus, a nie Jehowa: „Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca” (Filip. 2:10-11). Apostoł stwierdza dalej, że wszystko to ma się dziać ku chwale Boga. Co więcej, w wersecie 9 św. Paweł podkreśla, że to właśnie Bóg wywyższył Jezusa, obdarzwszy Go imieniem ponad wszelkie inne imiona, na którego dźwięk zegnije się każde kolano i każdy język będzie wielbił Jehowę.

Apostoł Paweł wskazuje wyraźnie na ten fakt, zgodnie z tym, co powiedział prorok Izajasz w 45 rozdziale: nadejdzie taki czas, gdy posłuszeństwo i oddawanie czci Bogu Wszchemogącemu będzie rzeczą powszechną. Zwraca on również uwagę na to, że królestwo Chrystusowe będzie wstępem do wiecznego Królestwa Jehowy, Jego Ojca. Zależność ta jest podkreślona w 1 Kor. 15:22-28. Powszechność zamiarów Bożych wyraża również stwierdzenie: „Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”. W zapisie tym nacisk położony jest na określenie „wszyscy” które obejmuje sobą całą ludzkość, tak jak wyrażenie „wszelkie” w Izaj. 45:23.

W miarę czytania 15 rozdziału 1 Listu do Koryntian, dostrzegamy rozwój Bożego Planu względem Jego powszechnego królestwa. Najpierw, w czasie Królestwa Chrystusowego, nastąpi uporządkowane zmartwychwstanie wszystkich ludzi. Następnie werset 24 opisuje koniec tego królestwa, kiedy to Jezus odda je Bogu, swemu Ojcu, „gdy zniszczy wszelką zwierzchność oraz wszelką władzę i moc”. A zatem, zanim nastanie

wieczne i powszechne królestwo Jehowy, jego Syn będzie królował przez tysiąc lat (Obj. 20:4,6). Dzieło tego królestwa apostoł Paweł przedstawił w wersetach 25 i 26: „Bo On musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje. A jako ostatni wróg zniszczona będzie śmierć.”

Księga Objawienia 20:14 nazywa to ostateczne zniszczenie śmierci określeniem „druga śmierć”. Opis ten stanowi wstęp do kolejnego rozdziału mówiącego o nowym niebie i nowej ziemi, nowym Jeruzalem, zstępującym od Boga. Jest to sugestia, że ludzkości zostanie dany nowy rząd, pochodzący od samego Boga: „I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi” (Obj. 21:3). Wówczas wszelkie kolano się zegnien przed Bogiem i każdy język będzie wysławiał Jego wielkość. Rezultatem tych nowych rządów będzie otarcie wszelkiej łzy; nie będzie również smutku, śmierci ani bólu. Kolejne wersety tego rozdziału zapewniają, że słowa te są „pewne i prawdziwe”. Jest to podobne świadectwo do tego, które można znaleźć w zapisie Izaj. 45:23, gdzie Bóg potwierdza prawdziwość swych słów. Jego plan został już postanowiony i na pewno zostanie

zrealizowany.

Św. Paweł w 1 Kor. 15:27 głosi, że Bóg ma wszystkie te procesy pod kontrolą. Wszystkie rzeczy zostały poddane Jego Synowi, Jezusowi, za wyjątkiem samego Boga: „Wszystko bowiem poddał pod stopy jego. Gdy zaś mówi, że wszystko zostało poddane, rozumie się, że oprócz tego, który mu wszystko poddał. A gdy mu wszystko zostanie poddane, wtedy też i sam Syn będzie poddany temu, który mu poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkim” (1 Kor. 15:27-28).

Bożym zamiarem i celem jest to, aby wszystkich ludzi zbawić od śmierci zapoczątkowanej przez Adama i doprowadzić ich do poznania siebie (1 Tym. 2:4). Wiedza ta sprawi, że każde kolano ugnie się przed Nim i każdy język będzie śpiewał ku Jego chwale. Jednakże narzędziem przez które to powszechne błogosławieństwo obejmie całą ludzkość, jest nasz Pan, Jezus Chrystus (1 Moj. 12:3). O nim właśnie w Dz. Ap. 4:12 napisano: „I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni”.

Kome Ajise